

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

VIZIJA SA PATMOSA

GLAVA DRUGA

VIZIJA SA PATMOSA

Otkrivenje 1:9-20

Jovan na Patmosu

Otk. 1:9, *“Ja, Jovan, vaš brat i saučesnik u nevolji, i kraljevstvu, i trpljenju u Isusu, nađoh se na ostrvu Patmos; zbog Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista.”*

Ovaj niz vizija Otkrivenja Osobe Isusa Hrista dat je Jovanu dok je bio u progonstvu na ostrvu Patmos. Ovo malo ostrvo je udaljeno pedesetak kilometara od Maloazijske obale u Egejskom moru. Kamenito je, i puno zmija, guštera, škorpija, i zbog toga je i imao beznačajnu privrednu vrednost, zbog toga je od strane Rimskog carstva bio korišten kao kaznena kolonija u koju su zatvarali beznadežne kriminalce, političke zatvorenike, itd.

Primitićete da se Jovan obraća Hrišćanima kao brat i saučesnik u patnjama. U to vreme rana crkva je prolazila kroz teška progonstva. O njihovoj religiji se nije samo “govorilo posvuda protiv” već sami ljudi su bili zatvarani i ubijani. Jovan je, kao i većina drugih, ispaštao u zatočeništvu zbog Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista. Kada su ga uhapsili, uzaludno su pokušali da ga ubiju kuvajući ga u ulju 24 sata. Razljučeni i nemoćni oficiri su mu onda izrekli kaznu, prognavši ga na Patmos smatrajući ga većcem. Ali Bog je bio s njim, i omogućio mu da napusti ostrvo te da se vrati u Efez gde je nastavio rad kao pastir sve do svoje smrti.

Vizije koje je Jovan primao pokrivaju vremensko razdoblje od dve godine, i to 95. i 96. Nove Ere. To su najzapaženije vizije u Reči. Cela knjiga je oformljena u simbolima, i zbog toga je meta čestog kritičizma i osporavanja. Međutim, ona ima Božiji pečat na sebi. To je čini izvornom i od ogromne vrednosti za sve one koji slušaju ili čitaju njene svete stranice.

U DUHU NA DAN GOSPODNJI

Otk. 1:10, *“Bejah u Duhu u Dan Gospodnji i čuh za sobom snažan glas kao zvuk trube, koji govoraše:”*

“Bio sam u Duhu.” Nije li to upravo divno? Moj Bože, kako ja to volim. Vi bi upravo mogli ove reči nazvati, “Celinom Hrišćanskog života.” Ako ćemo mi živeti kao Hrišćani, mi onda trebamo biti u NJEGOVIOM Duhu. Jovan ne govori o tome kao da je u svom vlastitom duhu. Tako on ne bi mogao dobiti ove vizije. To je trebalo doći po Duhu Božijem. Treba da bude Duh Božiji sa nama, inače su svi naši naponi uzaludni. Pavle je rekao, “Ja ću se moliti u Duhu, ja ću pevati u Duhu, ja ću živeti u Duhu.” Ako ima bilo šta dobro što će doći do mene to treba biti otkriveno Duhom, i potvrđeno kroz Reč, i biti prikazano rezultatima koje to nosi. Onoliko sigurno koliko je Jovan trebao biti u Duhu da bi primio ova divna i sveža otkrivenja od Isusa, i mi trebamo biti u Duhu da bi razumeli ta otkrivenja koja nam je Bog dao da živimo po Njegovoj Reči, jer je to taj isti Duh.

Pogledajte to na ovakav način. Većina čita Bibliju gde piše u Delima ap. 2:38, “Pokajte se, i svaki od vas neka se krsti u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha, i primićete dar Svetoga Duha,” i, oni baš nastave dalje. Oni to ne vide. Da su oni to videli, ulazeći u Duh, oni bi znali da ako žele primiti Svetoga Duha, da se oni trebaju pokajati i krstiti se u Ime Gospoda Isusa i u tom slučaju Bog bi bio obavezan da ispuni Svoju Reč ispunjavajući ih Svetim Duhom. Oni nikad nisu došli u Njegov Duh, inače bi im se to dogodilo kao što kaže Reč. Zato, molite se Bogu da vam da otkrivenje Njegovim Duhom. I to je prvi korak. Uđite u Duh.

Dopustite da upotrebim jednu drugu sliku. Pretpostavimo da vam je potrebno izlečenje. Šta kaže Reč? Dobro, mi smo svi to čitali bezbroj puta, ali nismo došli u Duh kada smo to čitali. Da li smo pitali Boga za Njegovog Duha da nas pouči pravoj istini o tome? Ako jesmo, pozvali bismo starešine, priznali naše grehe, bili bismo pomazani i za nas bi se obavila molitva, i to bi bilo to. Možda se to ne bi desilo odmah, ali u Njegovom Duhu, sve je gotovo. Ne postoji drugo merilo. Bog će ispuniti Svoju Reč. O, tako nam je potrebno doći u Duh, i tada bi sve stvari bile učinjene. **NEMOJTE PRVO IĆI U DELA. UĐITE U DUH I ONDA IDITE KROZ DELA PA POSMATRAJTE ŠTA ĆE BOG UČINITI.**

Da li ste ikada primetili kako svet dolazi u duh stvari koje su u svetu? Oni idu na njihove utakmice, sportske događaje i igranke. Oni uđu u duh toga, oni ne sede kao osušeni štapovi ili zidno cveće. Oni ulaze pravo u osećaje stvari i postaju deo tih stvari. Ali, o, kako oni

mrze Hrišćane zbog tog što ulaze u Duh Božije Reči. Oni nas nazivaju fanaticima i svetim valjačima. I nema te stvari koju ne bi učinili da bi pokazali svoju mržnju i osporavanje. Ali ignorišimo to. Vi to možete očekivati, jer znate odakle to dolazi. Samo nastavite napred i udite u Duh slavljenja. Naš duh je čist. On je svež. On je stvaran. On je trezven i ozbiljan, ali i pored svega toga pun radosti Gospodnje. Hrišćanin treba biti upravo toliko ispunjen i biti pun zadovoljstva u Gospodu poput sveta koji se naslađuje i ushićuje u svojim zadovoljstvima. I Hrišćani i svet su ljudska bića; i jedni i drugi imaju emocije. Razlika je u tome što su Hrišćanska srca i osećanja potpuno data Gospodu Slave i Njegovoj ljubavi, dok svet zadovoljava telo.

A sada tu je rečeno da je Jovan u Duhu u Dan Gospodnji. O, moj, evo stiha oko kojeg se vode istinske rasprave. Ne da bi to trebalo, ili bilo potrebno, ali neki baš ne vide šta Reč zaista kaže. I mi nalazimo neke fine ljude u narodu koji smatraju Dan Gospodnji, Subotnjim Danom, i to je za njih Subota. A onda, postoje drugi koji smatraju da je Dan Gospodnji, Nedelja, prvi dan sedmice. Ali kako bi to mogao biti iti jedan od tih dana, ili čak oba zajedno, jer je Jovan bio u Duhu primajući te vizije u periodu od dve godine. U stvari ono što se desilo je bilo da je Jovan bio podignut u Duhu i prenešen u Dan Gospodnji, koji još treba da dođe. Biblija govori o Danu Gospodnjem koji treba da dođe u budućnosti, i Jovan sada vidi stvari budućeg Dana. Ali u međuvremenu, upravo da sredimo naše umove, pronađimo šta je u stvari Subotnji dan.

Subota, kao što znamo iz Novog Zaveta, NIJE držanje nekog određenog dana. Mi nemamo zapovest da držimo Subotu za Šabat, niti imamo bilo kakvu zapovest da držimo prvi dan u sedmici, što je Nedelja. Ovde je istina o Suboti koja znači "odmor." Jevr. 4:8, "Jer da ih je Jošua [Isus Navin] doveo u počinak (ili dan odmora), onda On ne bi posle toga govorio o drugom danu. Ostaje dakle još odmor (Subotnji počinak) Božijem narodu. Jer ko je ušao u počinak Njegov i sam je počinio od dela svojih kao i Bog od svojih." Jeste li čuli tu ključnu misao poslednjeg stiha? "Bog je otpočinio od Svojih Vlastitih dela." Bog je dao Izraelu sedmi dan za njihov Šabat, kao podsećanje na Svoje vlastito delo kada je On stvorio svet i sve što je bilo na svetu, i onda prestao stvarati. On je prekinuo sa Svojim poslovima. On se odmorio. Sada bilo je fino dati Šabatni odmor ljudima koji su istovremeno bili na istom mestu, tako da su svi mogli držati određeni dan. Danas je

polovina sveta u svetlosti dok je druga polovina u mraku, i zato to ne može delovati. Ali to je upravo samo jedan prirodni argument.

Pogledajmo šta nas Biblija uči o Šabatnom odmoru. “Jer onaj koji je ušao u Njegov odmor.” Taj ulazak nije samo ulazak unutra, već i ostajanje unutra u odmoru. To je ‘večni odmor’ za koji je sedmi dan samo jedan tip. ‘Sedam’ je kompletnost. ‘Osam’ je ‘prvi’ dan ponovo. Isusovo uskrsnuće je bilo prvog dana u sedmici, dajući nam večni život i večni Šabatni odmor. Tako mi vidimo zašto nam Bog nije mogao dati ni jedan određeni dan u sedmici kao Šabat (odmor). Mi smo ‘ušli unutra’ i zaista ‘ostali u’ našem odmoru, što Izrael *nije* mogao učiniti, jer su oni imali samo senku od ove istinske stvarnosti u kojoj mi uživamo. Zašto ići nazad u senku kada mi sada imamo realnosti?

Mi primamo ovaj odmor, ili nastavljamo sa Šabatom, Isusovim pozivom. On je rekao u Mateju 11:28-29, “Dođite ka Meni svi koji ste umorni i opterećeni, i Ja ću vam dati odmor. Uzmite jaram Moj na sebe, i učite od Mene;...i naćićete odmor (ili držati Šabat, ne neki dan, već večni život, Šabat) vašim dušama.” Nije važno koliko ste dugo radili pod teretom vaših greha, bilo da je deset godina, trideset godina ili pedeset godina ili duže, dođite s vašim od umora iscrpljenim životom i naći ćete Njegov odmor (istinski Šabat). Isus će vam dati odmor.

A sada pogledajte kakav je odmor koji će vam dati Isus? Isaija 28:8-12, “Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigde čista mesta nema. Koga On to uči mudrosti? Koga On upućuje u objavu? Zar decu odviknutu od mleka, odbijenu od prsiju. Zapovest na zapovest, zapovest na zapovest; pravilo na pravilo, pravilo na pravilo; ovde malo, onde malo: Zbog toga će preko mucavih ljudi i tuđim jezikom Gospod tom narodu govoriti. On im reče: Ovo je počinak (Šabat), sa kojim će umorni počiniti (odnosno držanjem Njegovog Šabata); i ovo je odmor: pa ipak oni neće čuti.” Ovde je to prorokovano, upravo ovde u Izaiji. A to se događa sedam stotina godina posle na dan Pentakosta kada su primili Svetog Duha tačno kao što je rečeno da će biti. Ovo je istinski Šabat, koji je bio obećan. Tako, kada su bili ispunjeni Svetim Duhom, oni su prestali sa svetovnim poslovima, svetovnim delima, i sa zlim putevima. Sveti Duh je uzeo teret njihovih života. Oni su ušli u odmor. To je vaš odmor. Tu je vaš Šabat. To nije dan, niti godina, već večnost dobijena ispunjenjem i blagoslovom Duha Svetoga. To je prestanak vašeg puta, a početak Božijeg delovanja. To je Bog u vama koji želi i čini dela po Svom zadovoljstvu.

Dopustite mi da napravim još jednu zabelešku o Subotarima koji tvrde da greše oni koji se sastaju u Nedelju, prvog dana u sedmici. Ovde je ono što je Justin rekao još u drugom veku. "U Nedelju su imali zajedništvo svi koji žive po gradovima i selima, i čitani su zapisi o sećanjima apostola sve dotle dokle bi to vreme dozvoljavalo. Kada bi se završilo s čitanjem, govornik je u propovedi upozoravao i hrabrio slušatelje da primene u život te plemenite stvari. Nakon toga svi bi ustali i uputili zajedničku molitvu. Nakon molitve, kao što smo i opisali, hleb i vino su postavljeni ispred nas, i upućene su reči zahvalnosti i zajednica odgovara, "Amen." Onda bi lomljen hleb bio podeljen svakom i nakon što bi članovi bili posluženi, đakoni bi nosili kućama onih koji su bili odsutni. Bogatiji i oni koji bi želeli davali su priloge prema slobodnoj volji i taj prilog je odnešen do govornika koji je snabdevao siročad, udovice, zatvorenike, i strance u potrebi." Prema tome nalazimo da oni koji tvrde da je rana Crkva držala Judejsku tradiciju sakupljanja u poslednji dan sedmice veoma malo znaju o onom što istorija pokazuje, i zbog toga nisu vredni poverenja.

O, ti ljudi bi mogli doći ka Njemu i naći odmor. Svako srce plače za odmorom, ali većina ne zna odgovor. Zato mnogi pokušavaju da umire taj vapaj sa religioznim obredima držanjem određenog dana ili prihvatanjem denominacijskih veroispovesti i dogmi. I budući da ne uspevaju, mnogi pokušavaju, piti, lumpovati, i zadovoljavati želje tela, misleći da se kroz svetska zadovoljstva može dobiti neko zadovoljenje. Ali u tome nema odmora. Zato oni puše i uzimaju tablete za smirenje svojih živaca. Ali nema odmora u svetskim napicima. Ljudima je potreban Isus. Njima je potreban nebeski lek, Duhovni odmor.

Onda većina njih odlazi Nedeljom u crkvu. Mada je to dobro ali ipak oni ne znaju kako da se približe Bogu i da Ga proslave. Isus je rekao da je pravo proslavljanje bilo u Duhu i istini, Jovan 4:24. Međutim, koju vrstu slavljenja vi možete imati u crkvi koja tako malo zna o Bogu, koja uzdiže Svetog Klauza na Božić i zeku na Uskrs? Gde su oni to dobili? Oni su to primili od Pagana i načinili to delom crkvene doktrine. Ali kad se neko obrati ka Gospodu i bude ispunjen Svetim Duhom on prestaje sa svim takvim stvarima. On ima odmor u svojoj duši. On počinje istinski živeti, i voli Boga i proslavlja Ga.

A sada vratimo se nazad našem Pismu. Mi znamo šta nije Dan Gospodnji. Pa ako to nije Subota, ni Nedelja, šta je to? Pa, postavimo to na ovaj način. Danas svakako nije Dan Gospodnji. To su ljudski dani.

To su ljudska dela, ljudski rad, ljudska crkva, ljudska ideja slavljenja, sve ljudsko, jer to je ljudski svet (kosmos). ALI DAN GOSPODNI DOLAZI. Da, zaista. To je upravo u ovo vreme otkrivenja Isusa Hrista, Jovan je bio podignut Duhom i prenešen Duhom u taj Veliki Dan koji dolazi. Dan Gospodnji je tad kada završavaju ljudski dani. Kraljevstvo ovoga sveta tada postaje Kraljevstvo našega Boga. Dan Gospodnji je kad udari sud, a nakon toga dolazi milenijum. Upravo sada svet radi sa Hrišćanima ono što želi. Nazivani su raznim pogrdnim imenima, ismevajući ih. Ali dolazi taj veliki i znameniti dan, kada će oni plakati i zapomagati, jer Jagnje dolazi u gnevu da sudi svetu. Tada će pravedni imati svoj Dan sa Gospodom, jer grešnici će goreti, a pravednici će ići preko njihovog pepela u tom milenijumu. Malahija 4:3, “I gazićete bezbožnike kao prah pod nogama vašim u Dan koji Ja spremam, govori Gospod nad vojskama.”

GLAS KAO TRUBA

Otk. 1:10, “...*I čuh za sobom snažan glas kao zvuk trube.*” Jovan je bio u Duhu, i u tom stanju, on je video veliki divan dan Gospoda Isusa i svu Njegovu Svetu Silu. Budućnost je trebala biti otkrivena jer je Bog hteo da ga pouči. Jovan nije rekao da je to bila truba. Već da je to bilo poput trube. Vidite, kada truba zatrubi onda je nešto hitno. To je kao kad kraljevski glasnik dolazi ka ljudima. On duva u trubu. To znači hitan poziv. Tada se ljudi skupljaju da slušaju (Izrael se uvek tako sakupljao na zvuk trube.) Nešto važno treba da se desi. “Slušajte to.” Tako ovaj glas je posedovao istu užurbanost i apel kao što je imala i truba. To je bilo jasno i snažno, da bi pokrenulo i probudilo. O, kad bi samo mi mogli čuti Božiji glas kao trubu ovoga dana, jer je to ‘Truba Evandelja’ koja objavljuje ‘Reč Proročanstva’ i želi nas učiniti svesnim toga, i pripremiti nas za ono što dolazi na zemlju.

ZAPOVEST O PISANJU

Otk. 1:11, “*Govoreći, Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji: Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji na sedam crkava: u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikeju.*” Ovde je to. Prvi i Poslednji, Alfa i Omega. On je SVE to. Jedini istiniti Bog. Taj Glas i Reč Božija. Stvarnost i istina su na dohvat ruke. Kako je to važna stvar, da se bude u Duhu. Moj, biti u Božijoj prisutnosti i čuti od Njega. “Šta vidiš, zapiši u knjigu, i pošalji na sedam crkava.” Glas koji je oglašavao

Njegovu Reč u Edenskom Vrtu i na Gori Sinaj, koji se takođe čuo u veličanstvenoj slavi na Gori Preobraženja, trubio je još jednom, i ovoga puta na sedam crkava sa potpunim i konačnim otkrivenjem Isusa Hrista. “Jovane zapiši vizije, napravi zabeleške o njima za doba koje dolaze, jer to su istinita proročanstva koja se MORAJU dogoditi. Napiši ih i pošalji ih napolje, objavljujući ih.” Jovan je prepoznao taj glas. O, i vi ćete prepoznati taj glas kad vas On pozove ako ste jedan od Njegovih.

ZLATNI SVEĆNJACI

Otk. 1:12, “*Okrenuh se da vidim glas što mi govori. I, kako se okrenuh, opazih sedam zlatnih svećnjaka.*” Jovan nije rekao da se okrenuo da vidi onoga čiji je glas čuo, već se okrenuo da vidi glas. O, kako ja to volim. On se okrenuo da vidi glas. Glas i osoba su jedno te isto. Isus je REČ. Jovan 1:1-3, “U početku beše Reč, i Reč beše kod Boga, i Reč beše Bog. Ona u početku beše kod Boga. Sve je po Njoj postalo; i ništa što postoji nije bez Nje postalo.” Ako ikada budete mogli istinski videti Reč vi ćete videti Isusa.

Kada se Jovan okrenuo video je sedam zlatnih svećnjaka. U stvari to su bili stalci sa lampama. I prema stihu 20, oni su sedam crkava: “Tih sedam svećnjaka koje si video su sedam crkava.” Da bi predstavili crkve teško bi to mogle biti same sveće. Sveća gori jedno kratko vreme i onda izgori. To umire. I više je ne bi bilo. Ali stalak sa lampama poseduje dugotrajniji kvalitet koji sveće nemaju.

Ako želite da dobijete divnu sliku o lampi, čitajte o tome u Zahariji 4:1-6, “Anđeo koji govoraše sa mnom vrati se i probudi me kao čoveka koji se od sna trgne. On mi reče, “Šta to vidiš? Ja odgovorih: Vidim, eto, svećnjak sav od zlata i gore na njemu posudu za ulje i sedam žižaka na njemu, sa sedam cevi za sedam žižaka na vrhu svećnjaka; i uz njega su dve masline, jedna sa desne strane, a druga sa leve strane. I ja rekoh anđelu koji je govorio sa mnom: Šta znače ove stvari, Gospode moj? Anđeo koji je govorio sa mnom, odgovori mi: Zar ne znaš šta ove stvari znače? Ja rekoh: Ne, Gospode, moj. Tada mi on reče: To je Reč Gospodnja Zorovavelju: Ne silom, ni snagom, nego ‘Duhom’ Mojim, govori Gospod nad vojskama.” Ovde je još jedna lampa [žižak] od čistog zlata. On gori zato što prima obilje ulja iz dva maslinova drveta, koja stoje sa obe strane. Dva drveta predstavljaju Stari i Novi Zavet, i naravno ulje simbolizuje Svetoga Duha, koji jedino može dati Božiju svetlost ljudima. A Anđeo koji je govorio Zahariji ovim je u stvari

rekao “Ovo što vidiš znači da crkva ne može ostvariti ništa svojom vlastitim snagom ili silom, već samo kroz Duha Svetog.”

A sada razmotrimo ovaj stalak sa lampama (žičcima). Primitićete da je on imao veliku posudu, ili rezervoar, koji je bio u središnjem delu sedam postolja, koja su izlazila iz njega. Ta posuda je ispunjena maslinovim uljem koje teče kroz sedam fitilja koja su postavljena na sedam postolja. To je *isto* ulje koje gori i daje svetlo na kraju sedam cevčica. Ovo svetlo nikada nije iščezavalo. Sveštenici su samo nastavljali dolivati ulje u posudu.

Stalak sa žičcima je bio osvetljavao na jedan poseban način. Najpre je sveštenik uzimao vatru sa posvećenog oltara, koji je bio zapaljen originalnom vatrom Božijom. On je podigao, pre svega, žižak koji je bio postavljen na vrhu posude. Zatim je on zapalio drugi žižak od plamena prvog žižka. Treći žižak je primio vatru od drugog žižka, kao što je četvrti primio od trećeg, i tako dalje, sve dok nisu goreli svih sedam žižaka. Ova sveta vatra sa oltara, koja je išla od žižka do žižka, jeste divan simbol Svetoga Duha u sedam Crkvenih Doba. Originalno izliće na Pentakost (koje je izliveno direktno od Isusa sa Prestola Milosti) je teklo u Njegovu Crkvu u svih sedam doba, pokazujući savršeno da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, i nepromenljivi Bog u Svojoi biti i Svojim putevima.

U Jovanu 15, Isus je rekao, “Ja sam Čokot, a vi ste loze.” On je glavni Čokot, koji dolazi iz originalnog korena i od originalnog semena, koje ima život u sebi. Dakle, rod nije na čokotu; već su loze te koje na sebi nose rod. A sada posmatrajte ovo: Vi možete uzeti tropsko drvo kao na primer jedno drvo narandže, i na to nakalemiti granu grejfruta, limunovu granu, granu mandarine, i neke druge vrste, i sve te grane će rasti. Ali te nakalemljene neće roditi narandžu. Ne, gospodo. Limunova grana će rađati limun, i grejfrutova grana će roditi grejfrut i tako dalje. A ipak ove grane će primati sredstvo za život iz narandžinog drveta. Ali ako bi ikada to drvo iz sebe ispustilo svoju drugu granu, to bi bila narandžina grana i rađala bi narandže. Zašto? Zato što su život u grani i život u stablu identični, gde to nije bio takav slučaj s nakalemljenim granama. Nakalemljene grane imaju njihov izvor u drugim vrstama života drugih drva, drugog korena, od drugog semena. Oh, u redu, one će rađati rod, ali one neće rađati narandže. One ne mogu jer one nisu original. Isti slučaj je i sa crkvom. Čokot je rasečen i grane su bile nakalemljene. Oni su nakalemili baptističke grane,

metodističke grane, prezbiterijanske grane, i pentakostalne grana. I te grane rađaju baptističke, metodističke, prezbiterijanske i pentakostalne rodove. (Denominacijska semena odakle oni rađaju njihove rodove.) Ali ako čokot ikada ispusti jednu drugu granu iz sebe, ta grana će biti identična čokotu. To će biti ista vrsta grane koja je oformljena na Pentakostu. Ona će govoriti u jezicima, prorokovati, imati silu i znake uskrslog Isusa Hrista u sebi. Zašto? Zato što se ona napaja na prirodnim izvorima samog čokota. Vidite, to nije bilo nakalemljeno na čokot; to je bilo ROĐENO iz čokota. Kada su te druge grane bile nakalemljene, one su mogle roditi samo svoje vlastite plodove jer one nisu rođene iz tog čokota. One nisu znale ništa o originalnom životu i originalnom plodu. One ne mogu znati jer one nisu rođene od toga. No, kad bi one bile rođene od toga, taj isti život koji je bio u originalnom čokotu (Isusu) bi došao kroz njih i manifestovao se kroz njih. Jovan 14:12, “Zaista, zaista, kažem vam, onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će činiti takođe; i veća će dela činiti od ovih, jer Ja idem ka Mome Ocu.” Denominacije koje su vođene od strane čoveka ne mogu biti rođene od Boga; jer to je Duh, NE ČOVEK, koji daje život.

Kako je uzbudljivo razmišljati o ovih sedam (lampi) žižaka koje crpe svetlo i život sa izvora te glavne posude jer su im cevčice umočene unutra. Ovde je naslikan glasnik svakog Crkvenog doba. Njegov život je vatra spojena sa Duhom Svetim. Njegov fitilj (život) je bio umočen u Hrista. Kroz taj fitilj on izvlači sam Hristov život i time daje svetlost crkvi. Kakvu vrstu svetlosti on daje? Isto takvo svetlo koje je bilo u prvom žižku, koji je bio upaljen. I skroz dole kroz doba do sadašnjeg vremena, glasnika poslednjeg dana, isto svetlo i isti život je objavljen kroz život, koji je sakriven sa Hristom u Bogu.

Ne samo da mi sa ovim govorimo o glasnicima, već je svaki istinski vernik u ovome slikovito prikazan. Oni svi piju iz istog izvora. Oni su svi bili umočeni u istu posudu. Oni su mrtvi sebi i njihovi životi su skriveni sa Hristom u Bogu. Oni su zapečaćeni unutra Svetim Duhom. Efežanima 4:30, “I ne žalostite Božijeg Duha Svetog, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.” Ni jedan čovek ne može ih istrgnuti iz Njegove ruke. Njihovi životi ne mogu biti podmićeni. Vidljivi život gori i svetli, dajući svetlo objavljujući Svetog Duha. Unutrašnji, nevidljivi život je skriven u Bogu i hrani se Gospodnjom Rečju. Sotona ove ne može dotaći. Čak ni smrt ih ne može dotaći, jer je smrt izgubila

svoju žaoku; grob je izgubio svoju pobjedu. Neka je hvala Bogu, ovi imaju pobjedu u i kroz Gospoda Isusa Hrista. Amen i amen.

NIJE VIŠE SVEŠTENIK

Otk. 1:13, *“A usred sedam svećnjaka nekoga nalik na “Sina Čovečijeg, obučenog u dugu haljinu, i opasanog zlatnim pojasom po prsima.”*

Ovde On stoji, neko nalik na Sina Čovečijeg. Kao što je dragulj ulepšan okvirom prstena, tako je On proslavljen usred crkava. To je Dan Gospodnji; jer Ga Jovan vidi kako stoji, ne kao sveštenika, već kao dolazećeg Sudiju. Zlatni opasač nije više opasan oko pasa gde su ga sveštenici morali nositi dok su služili Bogu u Svetinji nad Svetinjom, već je on sada ovde oko Njegovih ramena, jer On nije sveštenik već SUDIJA. Ovde se ispunjava Jovan 5:22, *“Jer Otac ne sudi nikome, već je sav sud predao Sinu.”* Njegova služba je predata. Sveštenečka služba je završena. Završeni su dani proročanstva. On stoji opasan kao SUDIJA.

SEDMOSTRUKA SLAVA NJEGOVOG BIĆA

Otk. 1:14-16, *“Njegova glava i kosa bile su bele kao bela vuna, kao sneg; a oči Njegove kao plamen ognjeni. Njegove noge kao u peći usijana bronza i Njegov glas kao huka velikih voda. U svojoj je desnici držao sedam zvezda, a iz Njegovih je usta izlazio oštri dvosekli mač, a Njegovo je lice bilo kao Sunce kad sija u svojoj svojoj sili.”* Kako je bilo duboko nadahnuto pojavljivanje Isusa Jovanu, koji je bio u izgnanstvu zbog Reči, i gle, Živa REČ je sada stajala ispred njega. Kakvo je svetlo donela samo ova vizija, jer svaki ovaj opisani atribut ima svoje značenje. O, kako je divno otkrivenje Njegovog veličanstvenog Bića.

1. *Njegova Kosa Bela kao Sneg*

Jovan najpre primećuje i spominje belinu Njegove kose. Bila je bela, svetla kao sneg. To nije bilo zbog Njegove starosti. O, ne. Brillijantno bela kosa ne označava starost već iskustvo, zrelost i mudrost. On Koji je Večan ne stari. Šta vreme znači za Boga? Vreme Bogu malo znači, ali mudrost znači puno. To je kao kada je Solomon tražio od Boga mudrost da bi mogao *suditi* Izraelcima. Sada ovde On dolazi, Sudija cele zemlje. On će biti krunisan mudročću. To je ono što znači ta blistava bela kosa. Pogledajte u Danilu 7:9-14, *“Gledao sam*

prestolja kako behu postavljena i Pradavni sede, čije odelo beše belo kao sneg; i vlasi na Njegovoj glavi kao čista vuna. Njegov Presto kao plamenovi ognjeni i Njegovi točkovi kao žarki oganj. Reka ognjena je tekla, izvirala ispred Njega. Hiljade i hiljade služahu Njemu, milijarde stajahu pred Njim. Sud bi postavljen, i knjige se otvoriše. Ja gledah tada, zbog buke velikih hula što ih govoraše rog, i dok gledah, zver bi ubijena, i njeno telo raskomadano i predano ognju. Ostalim zverima vlast bi oduzeta, ali im dužina života bi na još jedno vreme i rok. Gledah u noćnim viđenjima, i gle, na oblacima nebeskim dolazi neko kao Sin Čovečiji, i približi se Pradavnome, i dovedu Ga ka Njemu. Njemu bi predana vlast, slava, i kraljevstvo, da Mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast Njegova, vlast je večna i nikada neće proći, kraljevstvo Njegovo neće propasti.” Ovde je to. Danijel Ga je video sa belom kosom. On je bio Sudija, koji je otvarao knjige i sudio po njima. Danijel Ga je video kako dolazi u oblacima. A to je tačno ono što je i Jovan video. Obojica su Ga videli jednako. Oni su videli Sudca sa Njegovim opasačem preko ramena, kako stoji svet i čist, pun mudrosti, potpuno kvalifikovan da sudi svetu pravedno. Haleluja!

Čak i svet razume ovu simboliku, jer u antičkim vremenima sudija bi se pojavio i sazvaio sud, obučen u belu, dugačku odoru i periku koja je označavala njegov kompletan autoritet, (od glave do pete obučen) dok je delio pravdu.

2. *Njegove Oči kao Vatra*

Razmislite o tome. Te oči koje su jednom bile pomućene suzama tuge i sažaljenja. Te oči koje su plakale sa saosećajnošću iznad Lazarevog groba. Te oči koje nisu sevale zlom protiv Njegovih ubica koji su Ga obesili na krst, već u tuzi plakale, “Oče oprostí im.” Ali ovde sada, ove oči su ognjeni plamenovi, oči Sudije, koji će suditi one koji su Ga odbacili. Od svih ljudskih emocija, koje je najviše koristio, dok je On bio u objavi Sina Čovečijeg, On je najviše plakao. A ipak iza toga plača i žalosti još uvek je bio Bog. Te iste oči su gledale vizije. Posmatrale su duboko ono što je u srcima ljudi gledajući same ljudske misli i znale su sve njihove raznorazne puteve. Iza odsjaja smrtnih očiju bio je Bog, Koji je plakao zbog onih koji Ga nisu poznali ko je On bio, “...Ako ne budete verovali da Ja JESAM, umrećete u svojim gresima.” Jovan 8:24. “Ako Ja ne činim dela Moga Oca, nemojte Mi verovati. Ali ako ih Ja činim, (dela Moga Oca), makar Meni i ne verovali verujte delima...” Jovan 10:37-38. Poput Jeremije od davnina, on je bio plačni

prorok, jer ljudi nisu primali Reč Božiju i odbacivali su otkrivenje. Ove oči ognjenog plamena, oči Sudije sada čak beleže živote svakog tela. Kružeći po svojoj zemlji, i nema ništa što On ne zna. On zna želje scra i ono što svaki pojedinac namerava učiniti. Nema ništa skriveno što neće biti otkriveno, jer su sve stvari razgoličene pred Njim, kome trebamo dati račun. Razmišljajte o tome, On upravo sada, u ovom trenutku zna šta vi mislite.

Da, ovde On stoji kao Sudija sa plamenim očima da izvrši sud. Dani milosti su završeni. O, svaki čovek se može pokajati i tražiti Njegovo pravedno lice dok još ima vremena. Svako može načiniti od Njegovih grudi jastuk pre nego što se svet rastopi u vatri.

3. *Noge od bronz*

“Njegove su noge bile poput bronz kad se užari u peći.” Bronza je poznata po svojoj izvanrednoj čvrstoći. Teško je naći takva sredstva sa kojim je možete istopiti. A ovo što bronza opisuje, Njegove noge, je još značajnije po tome što je izdržao testiranje u ognjenoj peći, testiranje kroz koje niko drugi nije prošao. I ovo je potpuno tačno. Jer bronza označava Božanski Sud: sud koji je Bog odredio i dao da se ispuni. Jovan 3:14-19, “Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut i Sin Čovečiji, da svako ko veruje u Njega ne pogine, već ima život večni. Jer Bog je tako ljubio svet da je On dao Svog jedinorođenog Sina, da ne pogine niti jedan koji u Njega veruje, već da ima život večni. Jer Bog nije poslao na svet Svoga Sina da osudi svet, nego da se svet spasi kroz Njega. Ko veruje u Njega njemu se ne sudi; a ko ne veruje već je osuđen, jer nije verovao u Ime Jedinorođenog Sina Božijeg. U ovome se sastoji sud, da je svetlo došlo na svet, a ljudi su više voleli tamu nego svetlo, jer su im dela bila zla.” Brojevi (IV Moj.) 21:8-9, “I Gospod reče Mojsiju, Napravi zmiju otrovnicu i stavi je na stub: i desiće se da ko god bude ujeden, ako je pogleda, ostaće živ. Mojsije napravi zmiju od bronz, i postavi je na stub, i desilo bi se da, kada bi koga ujela otrovnica, i on pogledao na bronzanu zmiju, da bi on ozdravio.” Izrael je počinio greh. A greh je trebalo osuditi. Tako je Bog odredio Mojsija da postavi bronzanu zmiju na stub, a onaj koji bi pogledao bio bi spašen od kazne greha.

Bronzana zmija na stubu je simbolizovala greh iz Edenskog Vrta, gde je zmija prevarila Evu, i navela je na greh. Bronza govori o sudu, kao što je pokazano u bronzanom oltaru gde je kazna za greh bila izvršena na žrtvi na oltaru. Kada je Bog sudio Izrael za njegove grehe u

vreme Ilije, On je sprečavao padanje kiše, i užareno nebo je izgledalo kao bronza. A sada u ovom slikovitom prikazu mi vidimo da je zmija na stubu prikazivala već osuđeni greh, jer je ona napravljena od bronzne, a to pokazuje da je Božanski sud već pao na greh. Tako ko god bi pogledao na zmiju koja je bila na stubu, prihvatajući suštinu toga značenja, taj bi ozdravio, jer ovo je delo spasenja Našeg Gospoda.

Zmija na stubu je simbol onoga zbog čega je Isus došao na zemlju. On je postao telo sa namerom da uzme na Sebe Božiji sud za greh. Sastav žrtvenog oltara je bio od čvrste bronzne, simbolizujući ubijeno Jagnje pre postanka sveta. Sud je već bio izvršen nad Njim dok još nije bilo grešnika. Spasenje je potpuno od Gospoda, On je sam podneo izlivanje Božijeg gneva. Njegove haljine su bile natopljene Njegovom vlastitom krvlju. Izlivanje pravednog suda i Božijeg gneva je bio Njegov deo. On je trpeo, pravedan za nepravedne. "Ti si dostojan, o Jagnje Božije, jer si nas Ti otkupio Svojom Vlastitom krvlju." On je bio ranjen zbog naših prestupa, bio je proboden zbog naših grehova; na Njega je pala kazna radi našeg mira, i Njegovim ranama mi smo izlečeni. Gospod je na Njega položio grešnost sviju nas. On je patio kao što ni jedan čovek nije patio. Čak pre krsta sa Njegovog tela su tekle velike kapi znojna poput krvi pošto je bio u agoniji teškog iskušenja, da se i sama krv izdvojila u Njegovim venama. Luka 22:44, "Kad se nađe u smrtnoj borbi, još se jače molio i Njegov znoj postade kao guste kaplje krvi što padaše na zemlju."

Ali jednog dana ove noge od bronzne će stati na zemlju. I On će biti Sudija cele zemlje, i ravnopravno i savršeno On će deliti sud. I niko to neće moći da izbegne. Neće biti promene u toj pravdi. Neće biti ublažavanja toga. Onaj ko je nepravedan biće i dalje nepravedan; onaj koji je prljav biće i dalje prljav. A On koji je nepromenljiv se onda neće menjati jer On se nikad nije menjao, i nikada neće. Te bronzane noge će satrti neprijatelja. One će uništiti antihrista, zver i njen lik i sve ono što je podlo u Njegovim očima. On će uništiti crkvene sisteme koji su uzeli Njegovo ime samo da bi ostvarili lične interese i zbog toga će ih uništiti zajedno sa antihristom. Svi koji su zli, ateisti, agnostici, modernisti, liberali svi oni će biti tamo. Smrt, pakao i grob će biti tamo. Da, oni će biti tamo. Jer kada On dođe, knjige će biti otvorene. To je vreme kada će se čak i mlaka crkva i pet ludih devica pojaviti. On će razdvojiti ovce od jaraca. Kada On dođe On će preuzeti kraljevstvo, zato što je ono Njegovo i sa Njime će biti njih hiljade hiljada, Njegova Nevesta, koja

dolazi da služi Njemu. Slava! O, to je sada ili nikada. Pokajte se pre nego što bude i suviše kasno. Ustanite među mrtvima i tražite Boga da budete ispunjeni Njegovim Duhom ili ćete izgubiti večni život. Učinite to dok još ima vremena.

4. *Njegov Glas je Bio kao Huka Mnogih Voda*

Sada šta predstavljaju vode? Ovde je to u Otk. 17:15, "... vode što si video,...su ljudi i mnoštva, narodi i jezici." Njegov glas je bio kao zvuk mnogih koji govore. Šta je to? To je sud. Jer ovo su glasovi mnogih svedoka, koji su kroz Svetog Duha skroz kroz doba svedočili Hrista i propovedali Njegovo Evandjelje. To će biti glas svakog čoveka, koji se podiže na sudu protiv grešnika koji nisu prihvatili upozorenje. Glasovi sedam glasnika čuće se glasno i jasno. Ti verni propovednici, koji su propovedali spasiteljsku silu Isusa, koji su propovedali vodeno krštenje u Isusovo Ime, koji su propovedali o ispunjenju i sili Svetog Duha, koji su stajali s Rečju više nego što su sa svojim vlastitim životima; svi oni su bili glas Isusa Hrista Duhom Svetim redom kroz ta doba. Jovan 17:20, "Ne molim samo za njih, nego i za one koji će po njihovoj reči verovati u Mene."

Jeste li ikada pomislili kako je teško i stravično za čoveka koji bespomoćno ide prema vodopadu? Razmislite koja li je to samo vika dok se on približava svojoj sigurnoj i strašnoj osudi. I baš tako dolazi i dan suda kada će rika mnoštva glasova osuđivati vas ako ne obratite pažnju pre nego što bude i suviše kasno. Zato vodite računa o ovom času. Jer u ovom trenutku vaše misli su zabeležene na nebu. Tamo vaše misli govore glasnije nego vaše reči. Poput fariseja koji je suviše mnogo govorio svojim ustima, ali nije poslušao Gospoda, njegovo srce je postalo korumpirano i zlo sve dok nije bilo suviše kasno, isto tako ovo bi vam mogao biti poslednji poziv da slušate Reč i primite je na večni život. Biće suviše kasno kada pristupite rici mnogih glasova suda i osude.

No, da li ste ikada primetili kako može biti prijatan i odmarajući zvuk vode? Ja volim da pecam, i rado nalazim mesto gde voda šapuće žuboreći. I čini mi se da mogu leći na leđa slušati je kako mi šapuće mirno i radošću ispunjava moje srce. Kako mi je drago što mogu biti usidren u nebeskom odmoru gde glas Gospodnji govori mirno, kao što su Reči voda odvajanja objavile. Kako bismo samo trebali biti zahvalni što čujemo Njegov glas ljubavi, brige, vodstva i zaštite. I jednoga dana ćemo čuti taj isti slatki glas kako govori, ne na sudu, već u dobrodošlici

pošto su nam gresi očišćeni Njegovom krvlju, čiji su životi bili Duhom ispunjeni i koji smo hodali po Reči. Šta može biti dragocenije od slušanja mnoštva glasova dobrodošlice i šta može biti lepše nego biti okružen sa mnoštvom onih koji su verovali u život večni? O nema ničeg kao što je to. Ja se molim da vi čujete Njegov glas i da vam srca ne otvrdnu, već da Ga primite kao vašeg Kralja. O, kad bi to samo mogli videti. Vode su bile te koje su uništile svet, ali su to bile iste vode koje su spasile Noja i celu zemlju radi Noja. Slušajte Njegov glas, i glas njegovih sluga, dok poziva na pokajanje i život.

5. *U Njegovoj Desnoj Ruci Nalazilo se Sedam Zvezda*

“I On je imao sedam zvezda u svojoj desnici.” Naravno sada mi već znamo iz stiha dvadeset šta znače sedam zvezda. “I tajna sedam zvezda su anđeli (glasnici) sedam Crkava.” Sada mi ovde ne možemo učiniti grešku ni na koji način, jer On nam daje objašnjenje. Ovih sedam zvezda su glasnici sedam uzastopnih crkvenih doba. Oni nisu nazvani po imenu. Oni su navedeni napred kao sedmorica, po jedan za svako doba. Od Efeškog Doba dole do Laodikejskog Doba svaki od ovih glasnika je doneo poruku istine ljudima, nikada ne izneveravajući da održe Reč Božiju u tom specifičnom crkvenom dobu. Svaki pojedini se držao na tome. Oni su bili nepokolebljivi u odanosti tom originalnom svetlu. Kako se svako doba udaljavalo od Boga, Njegov verni glasnik je okrenuo to doba nazad ka Reči. Njihova snaga je dolazila od Gospoda inače oni nikad ne bi uspeali. Oni su bili sigurni u Njegovoj brizi, jer ih ništa nije moglo istrgnuti iz Njegove ruke, i ništa ih nije moglo odvojiti od ljubavi Božije, pa bila to bolest, opasnost, golotinja, glad, mač, život ili smrt. Oni su istinski bili predani Njemu i održavala ih je Njegova svemogućnost. Nisu se brinuli zbog progona, koje je došlo u njihovo vreme. Bol i poruga za njih je bio podsticaj da slave Boga, zato što su se našli dostojni da trpe za Njega. I u znak zahvalnosti što ih je On spasao oni su goreli svetlošću Njegovog života i odsijavali Njegovu ljubav, strpljivost, krotkost, umerenost, blagost i vernost. Bog ih je podržavao sa čudima, znacima i čudesima. Bili su optuženi za fanatizam i da su sveti valjači. Bili su osuđeni od organizacija i najčešće ismejani, ali oni su ostali istiniti prema Reči. Vidite nije teško stajati uspravno i držati se istinski prema nekoj veroispovesti. To je lako, jer đavo je upravo iza svega toga. Ali je nešto drugo biti istinit prema Reči Božijoj i vratiti se nazad na ono što je Reč originalno proizvela nakon Pentakosta. Nedavno mi je jedan čovek rekao da

Rimokatolička crkva mora biti istinita crkva zato što su tolike godine oni istiniti prema svom verovanju i nastavljaju da rastu ne menjajući se. Ali to nije uopšte tako. Ma koja crkva koju podržava vlada, sa svojim veroispovedanjem koja nije Reč uopšte, i bez manifestovane službe koja će učiniti da đavo ustane, svakako može nastaviti. To nije merilo. Ali ako razmislite o toj grupi čiji su članovi bili ubijani, bacani lavovima, proganjani od nemila do nedraga i još uvek ostali verni Reči; sada definitivno to bi *morao* biti Bog. Kako su oni samo preživeli njihove bitke vere i dalje nastavljajući: TO je čudo. I ova uteha nije samo za glasnike sedam crkvenih doba. Svaki istinski vernik je u Božijoj ruci i može zahvatati Njegovu ljubav i silu i da uživa punu pogodnost svega onoga što je Bog verniku. Ono što Bog daje glasniku, kako ga On blagosilja i upotrebljava, je jedan primer za sve vernike pokazujući Njegovu dobrotu i brigu za SVE članove Njegovog Tela. Amen!

6. *Dvosekli Mač*

“Iz Njegovih usta je izlazio oštri dvosekli mač.” U Jevrejima 4:12, “Zaista je živa i delotvorna Reč Božija. Oštija je od svakog dvoseklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može otkriti misli i namere srca.” Iz Njegovih usta izlazi oštar dvosekli mač koji je REČ BOŽIJA. Otk. 19:11-16, “Zatim opazih otvoreno nebo, i pojavi se beli konj. Jahač na njemu zove se Verni i Istiniti, On sudi i vojuje po pravdi. Oči su mu plamen ognjeni, na Njegovoj glavi bile su mnoge krune. On je imao napisano ime, koje niko ne zna osim Njega Samog. Obučen je u ogrtač umočen u krv: a Njegovo ime glasi Reč Božija. Pratili su Ga nebeske vojske na belim konjima, obučene u beli i čist lan. I iz Njegovih usta izlazi oštar mač, da njime On pobije narode: I On će nad njima vladati gvozdenom palicom. I On gazi kacu vina srdnje i gneva Boga svemogućega. I On ima na svom ogrtaču i na svom boku napisano ime, KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA.”

Jovan 1:48, “Odakle me poznaješ? Upita Ga Natanael? Pre nego što te je Filip pozvao, odgovori mu Isus, Ja sam te video pod smokvom.” Tu je to. Kada On dođe, ta Reč će doći protiv svih naroda i svih ljudi. I niko neće biti sposoban da stane protiv Toga. To će otkriti sve što je bilo u svačijem srcu kao što je to On učinio Natanaelu. Božija Reč će pokazati ko je činio Božiju volju, a ko ne. To će obznaniti tajna dela svakoga čoveka i zašto ih je činio. To će razdeliti. To je ono što piše u

Rimljanima 2:3, “Misliš li, o čoveče, koji sudiš onima koji takve stvari čine, da ćeš izbeći sudu Božijem dok i sam isto činiš?” U Rimljanima dalje od 5.-og do 17.-og stiha je navedeno kako će Bog suditi ljudima. Okorela nepokajana srca će biti suđena. Dela će biti suđena. Motivi će biti suđeni. Bog tamo neće imati nikakav obzir; već će svi biti suđeni po toj Reči, i niko to neće izbeći. Oni koji su čuli, a nisu poslušali biće osuđeni sa onim što su čuli. Oni koji su počivali u tome i govorili da veruju, ali nisu tako živeli, biće suđeni. Svaka tajna će izaći na videlo i odzvanjaće sa vrhova kuća. O, tada ćemo mi zaista razumeti istoriju. Tamo neće biti izostavljena nijedna tajna iz svih doba. No da li znate da On otkriva tajne srca ljudi i žena i u *ovom* dobu u kojem mi živimo? Ko bi još mogao otkriti tajne srca osim Same Reči? Jev. 4:12, “Zaista je živa i delotvorna Reč Božija. Ona je oštija od svakog dvoseklog mača, i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može rasuditi namere i misli srca.” To je Reč. Ona čini ono zbog čega je Ona poslata, jer Ta (Reč) je puna sile. To je isti Duh, koji je bio u Isusu (Reči), koji je ponovo prisutan u crkvi u ovom poslednjem dobu kao poslednji znak i nastojeći voditi ljude što dalje od suda, jer oni koji su odbacili Njega (Reč) već sada dolaze na sud, zato što Njega razapinju ponovo. Jev. 6:6, “I zaista je ne moguće one koji su jedanput prosvetljeni, pa ipak otpali, opet obnoviti na pokajanje, njih koji za svoji vlastiti račun razapinju Sina Božijeg, i javno Ga izlažu ruglu.”

Sada Pavle je govorio o tome kako je Reč došla u sili kao glas. Propovedana Reč u stvari prikazuje sebe. Kao plameni oštri mač Reč je došla do ljudske svesti, kao hirurški nož ona je odrezala i odstranila bolesti i tako oslobodila zarobljenike. Gde god su ovi rani vernici išli, “oni su išli i propovedali evanđelje (Reč), a Bog je potvrđivao tu Reč znacima onima koji su je sledili.” Bolesni su bili izlečeni, đavoli su bili isterani, i oni su govorili u novim jezicima. To je bila Reč u akciji. Ta Reč nikada nije izneverila u ustima Hrišćana, koji su verovali. I u ovom poslednjem dobu ona je jača i delotvornija nego ikada u istinitoj Nevesti Reči. O, malo stado, velika manjino, držite se Reči, ispunite svoja srca i usta sa time, a jednoga dana Bog će vama dati Kraljevstvo.

7. *Njegovo Lice je Poput Sunca*

“Njegovo je lice bilo poput Sunca kada sija u svoj svojoj sili.” U Mateju 17:1-13, “Posle šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i brata mu Jovana i izvede ih nasamo, na visoku goru. Tada se preobrazi pred njima; lice mu zasja kao sunce, a haljine postadoše bele kao

svetlo. I, gle, tamo im se pojavi Mojsije i Ilija razgovarajući sa Njim. Tada Petar reče Isusu: Gospode, dobro nam je da budemo ovde. Napraviću ovde, ako Ti je po volji, tri šatora: jedan Tebi, jedan Mojsiju, jedan Iliji. Dok je on još govorio, prekrije ih svetao oblak, i začu se glas iz oblaka, Ovo je Moj ljubljeni Sin, u kome Ja imam zadovoljstvo. Njega slušajte. Kad to čuše učenici, padoše na svoja lica, i silno se uplašiše. Isus im se približi, dotače ih se i reče, Ustanite i nemojte se bojati. Oni podigoše oči, ali ne videše nikoga, osim Isusa samog. Dok su silazili sa gore naredi im Isus, Nikom ne govorite o ovom viđenju dok Sin Čovečiji ne uskrsne od mrtvih. Na to ga upitaše učenici, Zašto onda književnici kažu da najpre treba doći Ilija? Isus im odgovori, Ilija će zaista doći najpre i urediće sve. Ali vam kažem da je Ilija već došao, samo ga oni ne poznaše, nego postupiše sa njime kako im se prohtelo. Tako će i Sin Čovečiji morati od njih mnogo trpeti. Tada razumeše učenici da im govori o Jovanu Krstitelju.”

Dakle, u Mateju 16:28, pre Mateja 17:1-13, Isus je rekao, “...Ima nekih ovde, koji neće okusiti smrt dok ne vide Sina Čovečijeg gde dolazi sa Svojom kraljevskom vlasti.” I tri apostola su upravo videla taj poredak Njegovog drugog dolaska. Videli su Ga preobraženog tamo na vrhu planine. Njegove haljine su blistale od beline i lice mu je sijalo kao sunce u zenitu. I tamo kada se On pojavio, uz Njega su stajali sa obe strane Mojsije i Ilija. To je tačno onako kako On ponovo dolazi. Zaista će najpre doći Ilija i obratiće srca dece (neveste) nazad ka očevima Apostolskoj Doktrini Reči. Malahija 4:5-6, “Evo poslaću vam proroka Iliju pre nego što dođe veliki i strašni dan Gospodnji. I on će obratiti srca otaca ka sinovima, a srca sinova ka očevima, da ne dođem i udarim prokletstvom zemlju.” Izrael je već sada nacija. Ona je oformljena sa svojom armijom, mornaricom, zastavom, poštanskim sistemom, i sve što ima jedna nacija. Ali treba još da se ispunilo Pismo koje kaže, “...da li će narod biti odjednom rođen?...” Isaija 66:8. Taj dan dolazi uskoro. Smokvino drvo je isпустило svoje pupoljke. Izraelci čekaju na Mesiju. Budući da Ga oni čekaju, njihova očekivanja samo što se nisu ispunila. Izrael će biti Duhovno nanovorođen jer njihovo Svetlo i njihov Život im upravo treba biti otkriven.

U Otk. 21:23, “Gradu ne treba sunce, ni mesec, da svetle u njemu; jer ga osvetljava slava Božija, a Jagnje je tamo svetlo.” Ovo je Novi Jerusalim. Jagnje će biti u tom gradu, i zbog Njegove prisutnosti, neće trebati druge svetlosti. Tamo neće izlaziti sunce da bi svetlilo, jer On

Sam je sunce i svetlost tamo. Narodi koji dođu tamo hodaće u Njegovoj svetlosti. Niste li sretni zbog toga što je dan nad nama? Jovan je video taj Dan kako dolazi. Isto tako, Gospode Isuse, dođi brzo! Malahija 4:1-3, “Jer evo dan, koji dolazi poput peći užaren; i svi ponositi i svi zlikovci biće kao strnjika: dan koji se bliži spaliće ih govori Gospod nad Vojskama, da im neće ostati ni korena ni grančice. A vama koji se Imena Moga bojite Sunce Pravde će ogranuti sa zdravljem u zracima, i vi ćete izlaziti, poskakujući kao telad na paši. I gazićete zle; kao prah pod nogama u dan koji Ja spremam govori Gospod nad Vojskama.” Ovde je to ponovo. SUNCE koje sija u svoj svojoj sili. O, snaga Sina Božijeg sija u sred sedam zlatnih svećnjaka. Tamo On stoji, Sudija, Onaj koji je patio i umro za nas. On je uzeo sud Božijeg gneva na Sebe. I sada, On gazi u kaci gneva Božijeg. Kao što smo već izneli, za grešnike Njegov glas je kao udaranje talasa smrti o kamenu obalu. Ali, za svete njegov Glas je kao zvuk ugodne pesme žuborenja dok ležite odmarajući se, zadovoljeni u Hristu. Sijajući na nas Svojim toplim zracima ljubavi On govori, “Ne bojte se, ja sam Onaj Koji je Bio, Koji Jeste, i Koji će Doći; Svemogućí. Pored Mene nema drugoga. Ja sam Alfa i Omega, SVE TO.” On je Ljiljan u Dolini i Svetla Zvezda Danica. On je lepši duši mojoj više nego li deset hiljada. Da, taj veliki dan je spreman da nastupi i Sunce Pravde će izaći sa zdravljem u Svojim zracima.

HRIST KAO POBEDNIK

Otk. 1,17-18, “*Kada Ga opazih, padoh kao mrtav ka Njegovim nogama. I On stavi na me Svoju desnicu i reče mi, Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji, Ja sam Onaj Koji živi, i bio sam mrtav, ali, evo, Ja sam živ zauvek, Amen; i imam ključeve smrti i pakla.*”

Ni jedno ljudsko biće ne bi moglo podneti pun efekat te vizije. Njega je snaga potpuno napustila, Jovan je pao do Njegovih nogu kao mrtav. Ali ruka Gospodnja ga je s ljubavlju dotakla, i blagoslovljeni glas je rekao, “Ne plaši se. Ne boj se. Ja sam Prvi i Poslednji. Ja sam Onaj Koji živi, i bio sam mrtav; ali, evo Ja sam živ zauvek.” Ima li tu nečega čega bi se plašili? Sud koji je pao na Njega na krstu, u grobu, i kada se On spustio dole, je bio za nas. On je apsorbovao (upio) sav teret greha i zato sada nema osude na onima koji su u Hristu Isusu. Vidite, On je naš Sudija i naš Advokat. On je oboje, “Advokat” i “Sudija.” I kao Sudija “slučaj je već rešen”. Zbog toga sada nema osude. Zašto da

se crkva plaši? Ima li i jedno obećanje da je On, izneverio a da nije manifestovao pred nama? Zašto bi se ona plašila kazne ili smrti? Sve je to nadvladano. Tu je moćni pobednik. Tu je Onaj Koji je pobedio i vidljivi i nevidljivi svet. Ne kao Aleksandar Veliki, koji je osvojio svet u trideset trećoj godini i nije znao šta dalje sa daljim osvajanjem, pa je morao umreti kao žrtva greha i raskalašnog života. Ne kao Napoleon, koji je osvojio celu Evropu, a onda poražen pao kod Vaterloa i odstranjen na Elbu, gde je u stvari spoznao da je poražen. Ali Hrista nije moglo ništa pobediti. On koji se spustio sada se uzdigao iznad svih, i dato mu je Ime koje je iznad svakog imena. Da, On je pobedio smrt, pakao i grob, a ima i ključeve od toga. Ono što On oslobodi oslobođeno je, što On sveže svezano je. Nema promene u tome. Nije bilo pobednika pre Njega, a nema ni pored Njega. On je sam Spasitelj, Otkupitelj. On je JEDINI Bog, a “Gospod Isus Hrist” je Njegovo Ime.

“Nemoj se bojati, Jovane. Ne boj se, malo stado. Sve što Ja imam vaše je nasleđe. Sva moja sila je vaša. Moja svugde prisutnost je vaša dok stojim u vašoj sredini. Ja nisam došao doneti strah i neuspeh već ljubav, hrabrost, i sposobnost. Sva sila Mi je data i to je za vas, da je upotrebite. Vi recite Reč i Ja ću to izvršiti. To je Moj savez i on ne može nikada izneveriti.”

SEDAM ZVEZDA I SVEĆNJAKA

Otk. 1:20, “Što se tiče tajanstvenog značenja sedam zvezda koje si video u mojoj desnici, i sedam zlatnih svećnjaka: sedam zvezda anđeli su sedam crkava, a sedam svećnjaka su sedam crkava.”

Mi smo već otkrili istinu ove dve tajne. O, mi nismo otkrili ko su bili ovih sedam glasnika, ali sa Božijom pomoći mi ćemo to otkriti i ta tajna će biti obelodanjena. Tih sedam doba mi znamo. Ona su nabrojana u Reči, i istraživaćemo ih pojedinačno dok ne dođemo do ovog poslednjeg doba u kojem mi živimo. Ali u završnom brzom pregledu ove glave pogledajmo na Njega gde stoji usred sedam zlatnih svećnjaka sa sedam zvezda u Svojoj desnici. O, izgubite dah gledajući Ga kako stoji Uzvišen u svom Božanstvu. On je Sudija, Sveštenik, Kralj, Orao, Jagnje, Lav, Alfa, Omega, Početak i Svršetak, Otac, Sin, Sveti Duh, Onaj Koji je bio, Koji Jeste, Koji Dolazi, Svemogući, SVE U SVEMU. Tamo je On, Začetnik i Dovršitelj. Dostojno je Jagnje! On je dokazao Svoju vrednost pošto je On kupio naše spasenje samim Sobom. Sada

On stoji u svoj Njegovoj sili i svoj Njegovoj slavi sa svime što mu je predano kao Sudiji. Da, tamo On stoji među svećnjacima sa zvezdama u Svojoj ruci. To je doba noći, jer onda mi upotrebljavamo lampe za svetlo, i kada zvezde sijaju i reflektuju svetlost umesto sunca. To je vreme mraka. Crkva ide po veri u tami. Njen Gospod je otišao sa ove zemlje, ali Sveti Duh još uvek sija kroz crkvu, dajući svetlost ovom starom, grešnom, prokletom svetu. I ove zvezde takođe reflektuju Njegovu svetlost. Jedina svetlost koju one imaju je Njegova svetlost. Kako je to samo mračno – kako duhovno hladno. Ali ipak kada On dođe u njenu sredinu to postaje sveto i toplo, i crkva opunomoćena i kroz Njega čini dela koja je On činio. O, kada bismo mi mogli dobiti mogućnost da Ga vidimo kao što Ga je video Jovan. Kakva bismo mi vrsta ljudi trebali biti, stojeći pred Njim toga dana! Ako još niste predali svoj život Njemu, možete li usmeriti svoje srce ka Bogu ovoga trenutka, i kleknuti tu gde se nalazite, i tražiti Njegovo oprostjenje za vaše grehe, i predati svoje živote Njemu. Tada ćemo zajedno pokušati da pristupimo ka Sedam Crkvenih Doba; i dok to činimo ja se molim Bogu da pomogne svom nedostojnom sluzi da otkrije Njegovu Reč vama.